

saae den Gamle hen paa Randersdoktoren og tilbage igen paa den fremmede Mand.

»Herren veed saa ikke, hvordan det er fat med Godsejeren?«

»Vist saa! Doktor Mikkelsen har elskværdigt givet mig al fornøden Underretning,« sagde han. Og da Barbara endnu tøvede, tog han sin Tegnebog frem og skrev et Par Linjer bag paa et Visitkort. »Vil De bringe Godsejeren dette. De forstaar, at her er Tale om en Ordre«.

»Men Godsejeren ligger tilsengs.«

»Saa bring ham det paa Sengen. Og nu maa det være nok med Indvendinger.«

Endnu nølede den Gamle. Hun var bragt ganske ud af Fatning ved dette Besøg. Alene det at høre en fremmed Røst i disse Rum fyldte hende med onde Anelser.

»Hvad Pokker er det for et Spøgelse, min kære Ven her har anskaffet sig?« spurgte Professoren, da hun endelig var gaaet. »Skal det forestille en Sygeplejerske?«

Doktor Mikkelsen trak paa Skuldren.

»Det er en forhenværende Vaagekone herinde fra Herredet. Jeg har gentagne Gange foreslaaet at skaffe en ordenlig, hospitalsuddannet Plejerske hertil; men Godsejeren vil ikke have nogen anden om sig. Det gamle enfoldige Menneske har ligefrem faaet en sær